

הוּתִיקוֹת עַל הַחֲדָשׁוֹת:

הַחֲדָשׁוֹת עַל הַוּתִיקוֹת:

הֵן לֹא

הֵן עוֹזְרוֹת רַק

בוֹרְרוֹת בְּאִמְצָעִים!

לְמַרְאִית עֵין!

והוּתִיקוֹת קארין דונסקי ורחל גילפרב. שלא כדוגמניות ותיקות רבות מתחילה. „אני אוהבת ונהנית לעזור לילדות החדשות“ טוענת קארין דונסקי.

דוגמנית-צמרת לעולם לא תדבר על זה. ומה דעתה על העתודה הצעירה של הדוגמניות. שהגיעה לשבוע האופנה? „את אלה שראיתי מסתובבות פה בי מסדרונות, אני לא מעריכה.“ היא קובעת ועל פניה הבעה של אני ואפסי עוד. כפי שניבאה, אכן יודעות הדוגמניות ה־מתחילות סיפורים רבים אחת על רעותה. הן מלחשות על דוגמנית צעירה המציגה עצמה בכל מקום כמיס אלגנס של השנה, למרות שלא זכתה באותה תחרות אפילו בתואר סגנית. על צעירה שאפתנית אח־רת, המשמשת לעת מצוא כנערת ש־שועים של מיליונרים-מזדקנים, ומקווה בי־חד דרך זו לבנות את הקריירה שלה. יחד עם בית-חלומותיה. על בעלי בתי-אופנה שאינם מפרידים בין ענייני-אופנה לענייני-מיטה. ובעיקר — על העדר ידידות אמיתיות בין הדוגמניות.

המלכה

החביבה

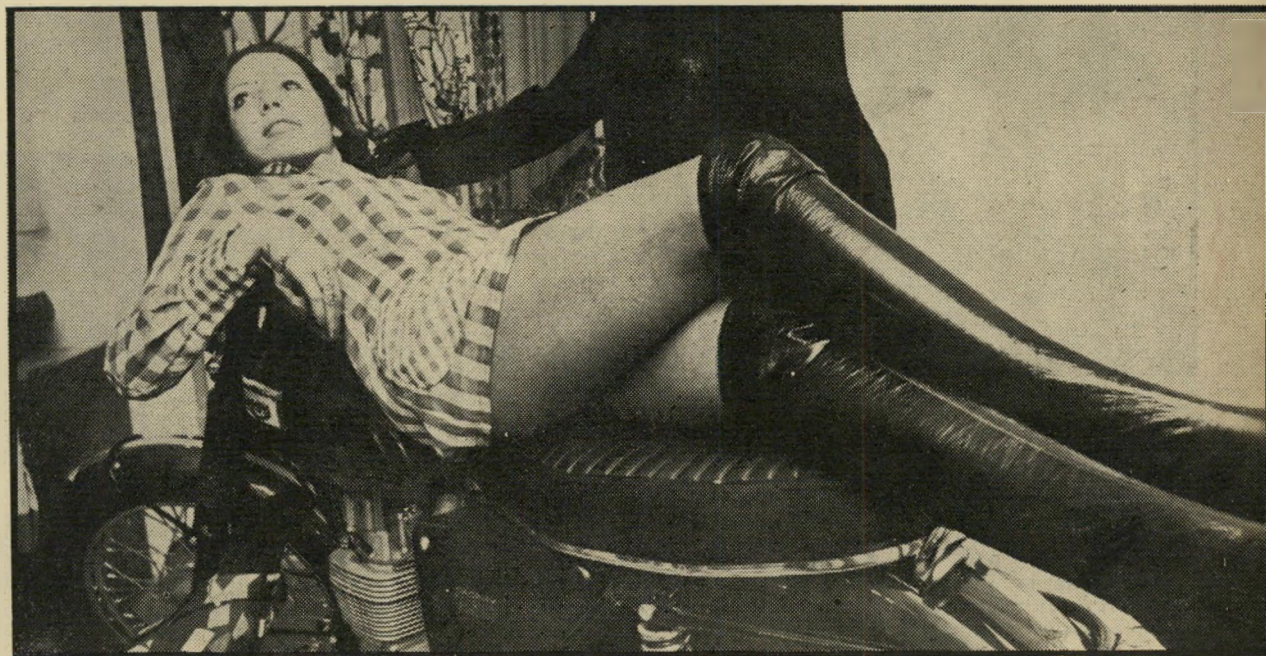

כשמדברים על דוגמניות-צמרת. ישנו שם אחד המזדקר מיד: ה־מקצועיות ניכרת בכל ניד וניע שלה. היא עומדת במרכזו חדר המוצף אורי-צהריים בהיר. סביבה, דוגמניות דקיקות, נשות-אופנה וקניינים מרחבי תבל. עיני כל נעוצות בה, אך היא אינה מבחינה בהם. בזה הרגע היא מתנועעת, נושמת וקיימת עבור המצלמה בלבד. לבושה שמלה קצרה צרה, שערה הבהיר אסוף ברשת דקה ואופנתית, היא לובשת ופושטת הבעות ועמדות במהירות מדהימה. רגע היא ילדה קטנה וביישנית ומייד אחר-כך, אשה על־זה מלאת חיים. זוהי קארין דונסקי, מה־בולטות שבדוגמניות ישראל.

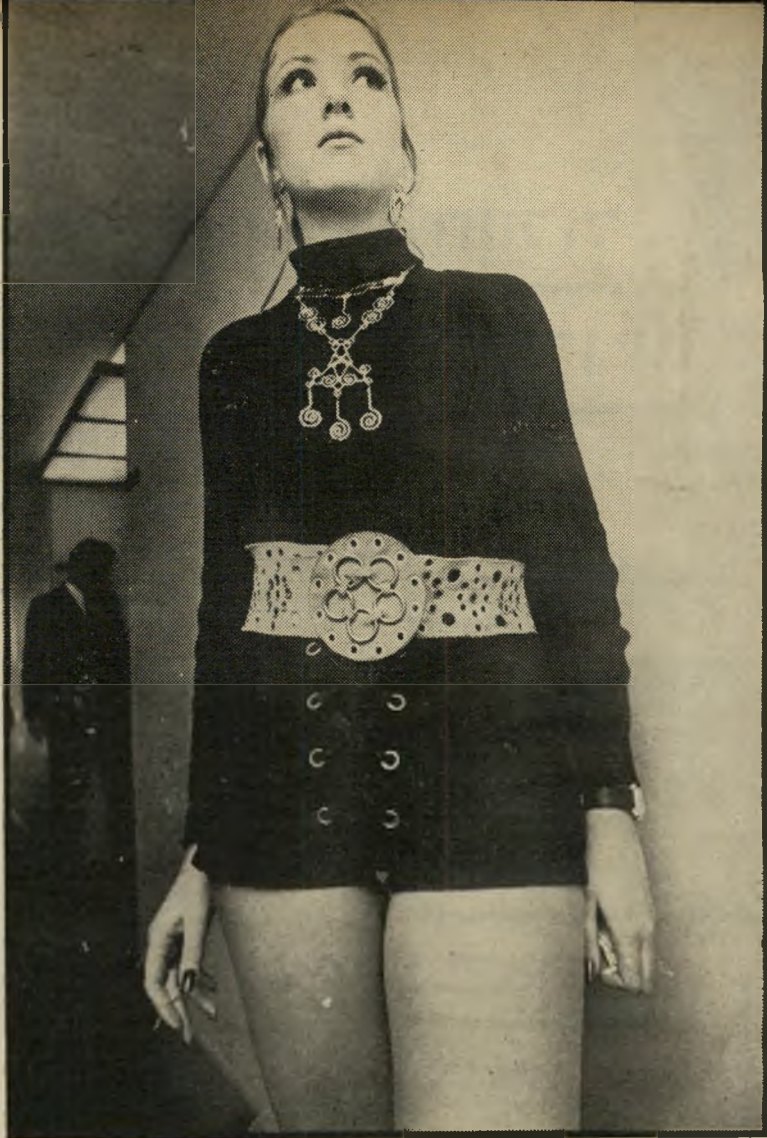
הדוגמניות המתחילות שהגיעו לשבוע האופנה מנצלות כל הזדמנות לבוא לבקש עצה ממלכת דוגמניות הצילום. היא חביבה אליהן, מוכנה לעזור, לחוות דעה

נות לעזור. דוגמנית שרוצה להצליח. יכיר לה לעשות זאת רק בכוחות עצמה. פחות או יותר, זוהי דעתן האחידה של ה־הטירוניות על הוּתִיקוֹת. מה דעתן של הוּתִיקוֹת על ה־הטירוניות?

אפשר לספר סיפורים מוזעזעים על מה שהקטנות האלה מוכנות לעשות כדי להצליח. אומרת דוגמנית ידועה. „אבל

תיכון. „בבית-ספר סיפרתי שאני חולה, כדי להשתתף בשבוע.“ אומרת קארין דונסקי על שרה וחברותיה: „בשביל ה־הטירוניות, יות, שבוע האופנה הוא הזדמנות מצויינת לקשור קשרים.“

הַחֲדָשָׁה יעל אלקעי העושה את צעידיה הראשונים על המסלול. במניה ניכרים היטב אותות המבוכה וחוסר הניסיון. „להיות פה בשבוע האופנה זה בשבילי לפגוש אנשים מתאימים ולהתקדם קצת יותר במיקצוע.“

נהלה בעיקר בין דוגמניות-הצמרת לקבור צת ה־הטירוניות המנסות לכבוש להן מקום. „הדוגמניות הוּתִיקוֹת הולכות עם ה־אף למעלה.“ אומרת שרה ברוך בת ה־שבע־עשרה. „כשהיתה תצוגה בתחילת שבוע־האופנה, הן אומנם עזרו לי להתא־פר, אבל לפני התצוגה, שהיתה ביום שני, באה זיווה שמרת מאחורי הקלעים והתי־נהגה כאילו היא הבוסית של כולנו, וזה היה מרגיז נורא.“ אומרת גילה ניסן, שנבחרה השנה ל־מיס אלגנס: „אם דוגמנית-צמרת חושבת על דוגמנית מתחילה שהיא פוטנציאל טוב — היא לא תעזור לה לעולם. הן רק אוהבות לעשות רושם שיש מצידן נכר־

עינו של הצופה התמים איננה מב־חינה בכלום. מלבד רגליים ארוכות וחטובות, הנעות באלגנטיות מול אפו, ופה ושם קצת מיטטחים נשיים חשופים. אלא שרוב הצופים, שבחנו שבוע עיניים את הדגמים שנעו על המסלולים בשבוע האופנה הישראלי, שהסתיים ביום השישי האחרון במלון ה־הילטון התל־אביבי, לא היו תמימים כלל. הם היו בעלי מקצוע מעולים, ולמרות ש־עיקר עניינם היה בדגמים, ראו יפה מאוד גם על מה שהתרחש בין ה־דוגמניות, ומה שהתרחש בין הדוגמניות, באירוע המהווה את החווייה המרכזית של המקצוע בישראל — היה, פשוטו כמש־מעו, מלחמת-קיום סוערת ואכזרית, שה־

שרה ברוך

בת ה־17 ששקלה לפני חצי שנה 75 קילו, הצליחה בכוח רצונה להיות דוגמנית, לשחרר עצמה מ־22 קילו מיותרים. שרה היא תלמידת